

Az ember tragédiája

Új felvonásban

Eszenyi Enikő rendezésében *Az ember tragédiája* egy különösen érzelmileg hangsúlyos előadásként jelenhetne meg, amelyben Madách máig érvényes kérdései mellett az emberi kapcsolatok, különösen Ádám és Éva viszonya kerülne a középpontba. Az elképzelt szereposztás ezt a sokrétegűséget szolgálná: olyan színészeket választanánk, akik nemcsak a karakterek drámai súlyát képesek megmutatni, hanem a bennük rejlő belső vívódásokat és érzelmi finomságokat is. Ádám szerepére *Medveczky Balázst*, *Szántó Balázst* és *Ertl Zsombort* tudnánk elképzelni, mert mindhárman más-más oldalról közelíthetnék meg ezt az összetett figurát. Medveczky Balázs érzékeny és szenvedélyes jelenléte jól hangsúlyozhatná Ádám útkeresését és folyamatos küzdelmét az eszményeiért, Szántó Balázs intellektuálisabb, visszafogottabb alakítása inkább a gondolkodó, kételkedő embert állíthatná előtérbe, míg Ertl Zsombor fiatalos lendülete a színpadon, a reményt újra és újra kereső Ádámot tehetné hitelessé.

Éva szerepében *Szász Júliát*, *Márkus Lucát* és *Waskovics Andreát* választanánk, mert mindhárman képesek lennének megmutatni Éva szerepének sokszínűségét és mélységét, hisz érzelmi támaszként Évának is nagyon fontos a szerepe. Szász Júlia a női gyengédséget és a remény szimbólumát emelhetné ki, Márkus Luca erőteljesebb, modernebb karakterformálása egy öntudatosabb, határozottabb Évát rajzolhatna meg, míg Waskovics Andrea lírai és drámai eszköztára lehetővé tenné, hogy Éva egyszerre legyen szerető társ, érzelmi támogatás és az élet továbbadásának jelképe. Ez különösen fontos lenne Eszenyi Enikő rendezésében, aki várhatóan nagy hangsúlyt helyezne Éva szerepére mint az emberi lét egyik legfontosabb megtartó erejére.

Az Úr szerepére Hegedűs D. Gézát választanánk, mert színpadi jelenléte, tekintélyt sugárzó hangja és bölcs kisugárzása ideálissá teszik őt az örökkévaló Isten szerepére. Az ő megszólalásai valódi súlyt adnának a darabnak.

Lucifer szerepében Fesztbaum Bélát, Ötvös Andrászt vagy Kovács Tamást tudnánk elképzelni. Fesztbaum Béla intelligens, ironikus játéka különösen jól illene Lucifer szellemi fölényéhez és provokatív természetéhez, Ötvös András intenzívebb, sötétebb karaktere a lázadó és

pusztító oldalát hangsúlyozhatná, míg Kovács Tamás higgadt alakítása egy hideg, logikus Lucifert teremthetne meg, aki nem pusztán kísértő, hanem Ádám állandó ellenfele.

A rendező, Eszenyi Enikő választása azért lenne különösen indokolt, mert rendezéseiben mindig nagy hangsúlyt kap az emberi lélek és a klasszikus művek új megszólaltatása. *Az ember tragédiája* az ő keze alatt nem csupán egy dráma lenne, hanem egy emberi történet a hitről, szerelemről, reményről és kitartásról.

A hirdetőplakátra választott idézet – „**Anyának érzem, óh, Ádám, magam.**” – Egyszerre utal Éva személyes felismerésére és az egész emberiség jövőjére. Ez a mondat az élet továbbadásának, a reménynek és az újrakezdés lehetőségének a jelképe. Miközben a darab nagy része az emberiség kudarcairól, tévedéseiről és küzdelmeiről szól, ebben a mondatban megszületik valami, ami mindezt felülírja. Éva anyasága nemcsak személyes öröm, hanem annak bizonyítéka, hogy az emberi élet mindig továbbhalad.